

Externe Competitie 2025/26

Venlo I klein - De Juiste Z 1

slotronde 7

Door Nico van der Hoogt

Heibel in Helden

Was er die dag in geen velden of wegen te bekennen. Nee, de jaarlijkse slotronde in het lieflijke dorp verliep zoals altijd in harmonie, gezonde rivaliteit en amicale verbroedering. Het overbekende beeld ontrolde zich die dag andermaal in de lokale afspanning: “*Kerkeböske*”, de bloem van het Limburgse schaakleven meldde zich opnieuw ter plaatse. Zo’n 200 schakers en een enkele schaakster bevolkten de speelzalen. Sommigen vechtend tegen degradatiespoken en weer anderen strijdend voor het allerhoogste in onze provincie: het kampioenschap! En weer hetzelfde beeld van andere jaren; oude bekenden worden begroet, licht nerveuze spelers zoeken hun plaatsen op en nijvere verenigingsmensen slepen met klokken, borden en stukken zodat eenieder straks zijn potje koken, eh..., spelen kan! Ach, sommige zaken zouden maar beter nooit veranderen. Dan, wat onze eigen positie in dit geheel aangaat, er was nog een kleine kans om als degradant het seizoen te moeten afsluiten! En

omdat Ololi die dag haar kat moest sturen¹ sloop er toch een lichte twijfel in onze gelederen. Het zal toch niet? Om dat aan de weet te komen is het dienstig om de 6 partijen door de analyse daarvan, met hulp van de nimmer versagende Fritz (16) aan een nadere beschouwing te onderwerpen. Maar eerst even een beeld van zo’n slotronde van vele jaren geleden; Venlo spelers maken zich op voor de strijd op de 64 velden. Herkent u ze (nog) ?

Bron: internet

Lichte analyses en partij commentaren. Goedbedoelde adviezen, verklaringen en wat dies meer zij.

Voor dit zo belangrijke verslagonderdeel hanteer ik ditmaal de zgn. grabbelton modus. Volkomen willekeurig worden de potten en potjes in volgorde op het analysevuur gezet. Ik begin maar snel, anders branden ze aan...

¹ Haar (zijn) kat sturen: Gaf bericht van verhindering.

Bord 5

Wit: Bas Moonen (geen rating)

Zwart: Robert Meilink (1827)

Giuoco Pianissimo, Hongaarse verdediging

Giuoco pianissimo. Letterlijk vertaald door mijn vertaalapp. als: “Ik speel zachtjes piano”. De hele schaakwereld weet wel beter: “Zeer rustige variant”. Bij hun bord kon je dan ook een (of zelfs twee) speld(en) horen vallen...

1.e4 e5 2.Pf3 Pc6 3.Lc4 d6 4.c3 Lg4 en inderdaad, kalmer kan haast niet. Dè ideale voedingsbodem voor een voldragen remise zou je denken. Dat werd het niet. Want Robert doet het na **16.cxd4 Kh8?** toch al te rustig aan. Bewijs: diagram!

Na **17.f4** meldt het elektronische siliconenmonstertje een forse witte plus van 1.54! Dat ging niet de goede kant op. Ze schaakten verder. Daar Bas zijn voordeel weer gaandeweg inlevert komt Robert er voorlopig mee weg. Kan na **28.a4** de balans

weer helemaal herstellen! Ook daar is beeld van:

Het simpelst is nu: **28...Lxb2 29.Tab1 Le5 30.axb5 axb5 31.Txb5 Lxg3 32.Kxg3** en zachtjes klinken er remisetonen uit de schaakpiano door het Böske... Het gespeelde **28...b4** is natuurlijk ook dik in orde. Ze schuiven door... Dan speelt Robert een vals akkoord met zijn zwarte toetsen met: **31...Tfe8 (?) h5** was het kleinere euvel geweest. Opnieuw visueel bewijs:

Bas slaat nu een daverend slotakkoord aan zonder nog valse

noten te kraken: **32.Te6! Txe6**
33.fxe6 Le5 34.g5 Pe8 35.Lxe5 dxe5
36.Te1 Pd6 en de verbonden
 vrijpionnen beslissen de partij. 0-1 !
 De slotstelling na **41.d6**:

Even een knipooig ter ontspanning.

“Hoezo vandaag vrij, pion?”

Ik grabbel, graai en gris gretig verder
 in de ton.

Bord 2

Wit: Danny Boskemper (1863)

Zwart: Wouter Smeets (1871)

*Oud Indische verdediging met Pf3 but zonder e4
 (Fritz!)*

Danny trof op Wouter die jaren
 geleden, ikzelf fungeerde in die
 dagen als aanvoerder van de Venlose
 troepen, enige jaren in ons team
 opereerde. Mooie tijden!

Goed, na dat openingsamalgam,
 stappen we hun pot binnen na
15.La3, vanwege een zwakke pion op
 b4 is onze man licht in het nadeel
 gekomen:

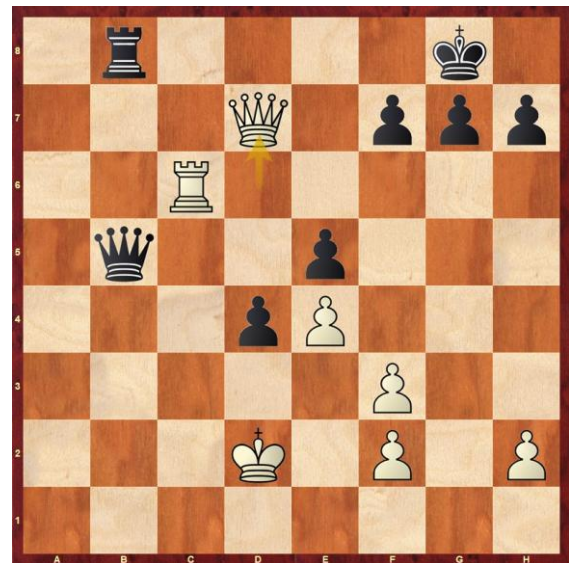
Wouter had hier al kunnen profiteren
 met: 15...cxd5 16.Pxd5 Pxd5
 17.cxd5 e4! En wit moet in de
 verdediging. Ook zijn **15.Lxf3 gxf3**
 is in orde. Want even later krijgt
 Danny het Spaans benauwd na
22.La3-b4, ik laat u dat weer zien:

Opnieuw krijgt ons oud-lid ² de gelegenheid om Danny de duimschroeven aan te draaien via: 22...d4! Bijv. 23.exd4 Pd5! 24.Dc4 Tfd8 met meer dan uitstekende zwarte aanvalskansen vanwege o.a. de nog immer ongerokeerde Witte Hoogheid. Maar ook **22...Tfc8** houdt de druk (wat minder) op de ketel. **23.Lb5 ? d4!** Nu dus toch. **24.Dc4 Td8 25.e4 Tac8 26.Kd2** en wit wordt opgerold. Kijk zelf maar!

26...Pd7 en zwart gaat winnen, zo meldt Fritz nuchter. Maar ja, teambelang, dus Danny speelde door. Indachtig de uitspraak van een ander oud-VSV lid Joachim Guddat uit Straelen: *“Mit Aufgeben hat noch keiner gewonnen”*. Of geremiseerd voeg ik hier pedant aan toe. Want zie toe en huiver wat er geschiedde na **33.Dxd7** (sloeg daar een paard) :

Er zijn nu drie dodelijke dolksteken mogelijk om wit het licht uit te blazen. Ziet u ze ook? Denkt u rustig even na, we hebben de tijd...
Denkpauze.....

En, gezien? Klopt, 33...Da5+, Tf8 of g5 laten de Venlo speler kansloos. Ter adstructie: 33...Da5+ 34.Kd1 Tb1+ 35.Tc1 Txc1+ 36.Kxc1 De1+ 37.Kb2 Dxf2+ met, al weer, een gratis analysediagram:

² Oud-lid, heel iets anders dan een oud lid!

Uit en voorbij! Er is echter een klein ‘maar’ van kracht. Wouter, de vriendelijkheid zelve, stak niet toe! ³ Hij prikte naar remise middels: **33...Db4(?)**+ **34.Ke2 Db2+** **35.Kf1 Db1+** **36.Kg2** eindelijk in veiligheid! **36...h6** **37.Tc8+ Txc8** **38.Dxc8 Kh7** **39.Df5+ Kg8** met een afsluitende *Remis Schaukel*. Te zien:

Het zou me trouwens niet verbazen indien er achteraf in het Kerkeböske een afgebeten vinger zou zijn

gevonden. Die kon dan wel eens van Wouter wezen... ½ - ½
Ach, dat intens leuke schaken...

Snel maar weer een greep in het vat met partijen. Hé, Johns pot!

Bord 6
Wit: John de Laat (1813)
Zwart: Yvonne Bellefroid (1563)
Uit eigen keuken

Doordat Yvonne in de openingsfase wat aarzelend acteert; **9...Dc7** , **11...Db6** bijv. , komt onze man uit het onderwijs allengs wat beter uit de verf. Ter onderbouwing van deze boude bewering serveer ik u de stelling na **19.Pxc5**. Op dit veld werden zo-even de dames geruild.

Er gaat nu zwart materiaal verloren. **19...Tf7** **20.Pxe6**. Da's een. We maken nu een sprongetje naar **23...Pf6-e4** , eens zien:

³ Of wilde hij zijn oude ploegje geen pijn doen?

Het witte voordeel is onmiskenbaar. Toch gaat John nu lichtelijk het verkeerde schaakpad op: **24.Lxe4? dxe4 25.Pxe4** confisqueert weliswaar een tweede boertje, maar dat had hem als een dwarse visgraat in de keel kunnen blijven steken. Immers gaat de pion op d4 verloren na **25...Td8!** De winstvoering is dan verre van simpel. Tot Johns opluchting kwam hij er mee weg na **25...Te8 (?) 26.f3 Td8** nu is het te laat. **27.Td1** en dat veroorzaakt volgend diagram:

Yvonne weerde zich in het vervolg nog wel kranig, maar de twee witte plusboeren zijn er toch echt te veel aan. Na 44 zetten staakte zij de strijd. 1-0

Om die loodzware schaakernst weer even te niet te doen:

Gevolg van een koning-paard affaire...

Dat brengt ons vanzelf bij de vierde partij van de dag. Even grabbelen: de mijne!

Bord 3
Wit: Jules Daemen (1819)
Zwart: Nico van der Hoogt (1892)
Benoni, soort van

Na een huiselijke aanval van *impetus nostalgiae acutus*⁴ had ik daags tevoren besloten om na een eventueel wit 1.d4, uit te pakken met een oude liefde van me, de Benoni. Niet dat ik daar vele jaren geleden nou zo succesvol mee was. Ook op grootmeester niveau is het heden ten dage een witte raaf geworden. Evenals het Konings-Indisch. Gelukkig maar dat wij in de Limburgse hoofdklas niet zo sterk spelen! Blijven die openingen voor ons toch maar mooi speelbaar... Een

⁴ i.n.a. → plotse aanval van nostalgie

eigenzinnige aanpak van Jules met een wit koningsfianchetto, levert na **8.Dc2** het volgende beeld op:

Thematisch (ahum) is nu het vervolg met **8...e6** en Fritzke geeft zwart goedgeluimd een dikke plus. Ik deed het (uiteraard) anders. Een volgend moment van belang na **13...b5**, de gedroomde opmars van elke rechtgeaarde Benoniaan:

Na **14.axb5 axb5** blijkt er een volledige gelijk balans op te maken.

Degelijk vervolgspeel van beide zijden leidde na **27...Pa6-c5** tot:

Vergezeld van een vredespijp aanbod mijnerzijds. Jules ging, na rijp beraad, akkoord. Terecht. $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$.

Een volgende grabbel dan maar:

Bord 4
Wit: Bas van der Grinten (1940)
Zwart: Jean Spee (1844)
Schots, vierpaardenspel

In het serene Schotse vierpaardenspel via **1.e4 Pf6 2.Pc3 e5 3.Pf3 Pc6 4.a3 a6** (onbetrouwbare bronnen melden dat er zelfs schakers na deze opening spontaan in slaap zijn gedommeld) worden er ook nog een flink aantal officieren afgeruild. Een penetrante remisegeur steeg dientengevolge bij mijn buurbord op. Toch maakt Jean een kleine stap in de verkeerde richting na **14.f4 Dg5-g6**:

15.g4! deze pion is uiteraard giftig en Jean reageert wat confuus met **15...c5 (?) 16.dxc6 bxc6 17.Ld3** en het is weer tijd voor aanschouwelijk materiaal:

En Jean zit in de piepzak. **17...Df6** iets meer tegenstand bood **17...Dh6, 18.Dxf6 gxf6 19.Te7 Le6 20.f5 Ld5 21.The1 c5** tot zover strak gespeeld door onze ploegbaas/secretaris. Overtuig uzelf:

Sterk was nu **22.Td7!** maar ook het vervolg **22.c4 Lc6 23.Tc7** tot **28.Kd2-c3** voert zwart naar die diepe afgrond der verloren zielen. Waar geweeklaag en zelfverwijt opstijgen en de sfeer er om te snijden is... En dat weet ik allemaal omdat ik daar zelf vele malen heb moeten vertoeven...

Weer beeld daarvan!

Materieel gezien is het – met enige goede wil – nog gelijk. Zwart kan echter geen kant meer op. Het zwarte boertje op a6 wordt o.a. het kind van

de rekening en verheugt zijn witte collega zich op het ultieme genoegen van promotie tot dame. Op zet 36 streek Jean de vlag⁵... 1-0

Ja dat Schots, dat kan dus soms scheef gaan:

Verder hoef ik niet meer te grabbelen. Resteert nog het treffen op het top bord van onze kilometervreter Olaf. Dat was tevens de laatste van de dag bij een tussenstand van 3-2. Zou er nog een zege uit te puren zijn?

Bord 1

Wit: Mick Godding (1934)

Zwart: Olaf P. Cliteur (1838)

Philidor verdediging

Ook zij kwamen dus met een vrij belegen intro uit de hoek. Toch zag ik tijdens de analyse enige scherpe varianten opdoemen. De eerste reeds na **6...Le7** Natuurlijk voor uw leescomfort een diagram:

En nu een overval op klaarlichte dag!
 Handen omhoog, mensen: 7.Pg5! 0-0
 8.Lxf7+ Txf7 9.Pe6 De8 10.Pxc7
 Dd8 11.Pxa8 b6 12.Le3 La6 13.Pxb6
 axb6, en voor eenieder die Ariadnes draad even is kwijtgeraakt, een onderzoek diagram:

Hier meldt knechtje Fritz doodleuk dat de zaken in evenwicht blijven...
 Mick ging degelijk verder met **7.0-0**.
 Dan is het vanuit

⁵ De vlag strijken → opgeven. Semantisch fraai: "Toen vader de vlag gestreken had, streek hij de vlag".

Venloos/Noordwijks perspectief even later hevig schrikken na **13.fxe5** (er werd daar een pion geslagen) :

Olaf, enigszins in de benauwenis, doet zich nl. op zijn beurt te goed aan pion e5; **13...Dxe5** (?) Dat blijkt de opmaat naar problemen. **14.Pf3** maar komt er voorlopig genadig vanaf na **14...Dc7** **15.e5 Pfd5** **16.Lxd5** (?) **Pxd5** **17.Pxd5 cxd5** **18.Db5+ Dc6** (?) **19.Pd4 Dxb5** **20.Pxb5** en dan zijn de stukken als volgt gerangschikt:

Even later weer een kritiek moment na: **20...Kd8** **21.Le3 b6** (?) Opnieuw beeld!

Wat zou u spelen? Ach, vanzelfsprekend, **22.c4!** opent de weg naar die kale koning! (of eerst **Tfd1**). Hier laat Mick het gas echter even los met: **22.Pxa7** (?) **Txa7** **23.Lxb6+ Tc7!** **24 Tfd1 Kd7!** **25.Lxc7 Kxc7** **26.Txd5** waarna Olaf uit de grootste problemen is geraakt. Er resteert dan een pittoresk eindspel waarin beide zwarte lopers de witte plusboertjes in bedwang moeten gaan houden. Zal het hem gaan lukken? Leest u dan vooral verder. Eerst even weer een tussenbeeld. Het kan vandaag niet op.

Vervolg: 26...Lb7 27.Td2 h5 28.c3 h4 29.h3 Th5 30.Te1 Tg5 31.Tf2 Tg3 32.Kh2 en tot mijn verbazing melden ook de elektronica nu dat het wederom volkomen gelijk staat! Snel beeld:

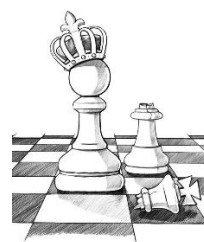
32...Ld5 of Kb(c)8 zijn nu dik ok. 32...f5 ? bederft de boel. 33.exf6 Lxf6 34.Kg1 Ld8 met nog maar eens vette winstkansen voor Mick. De zaken lopen voor Olaf daarna volledig uit de hand. Er heeft zich ondertussen een royale klik Kiebitze rond hun bord verzameld. Die

hogelijk verbaasd is, wanneer na 43.Te8-e2 (48.Te5 of Te6 dan wel b4 winnen eenvoudig) :

alles en iedereen dan verbluft wordt achtergelaten door een remisepect van beide protagonisten! Met als logisch gevolg een nipte Venlose teamzege, gekoppeld aan een derde plaats in de eindrangschikking. Nee, saai was het nooit, die namiddag!

Het seizoen zit er weer op. Met zijn vele hoogte- en dieptepunten, verrassingen en onverklaarbare ontwikkelingen... U bent in ieder geval weer volledig op de hoogte! En, hou uw hoofd er bij!

...hoofd er bij, zei die nog!

Nico, mei 2026